

La boja de Catí
milacre

per

Carles Salvador =

obra premiada
en 1949

València 1944

La boja de Cati

miracle

ocorregut a Cati a primeries de juny
de l'any 1410

escenificat
per

Carles Salvador

Aquesta obra obtingué el premi ofert
pel Col·legi Imperial d'Infants Orfes de
Sant Vicent Ferrer en el V Concurs de Mi-
racles del Patronat de la Joventut Obrera
de València de l'any 1949.

Fou estrenat el dia 16 d'abril de 1950 en l'Altar
del Mercat de València amb motiu de les festes en
commemoració del VI Centenari del naixement
del Sant valencià.

València

1944

LA BOJA DE CATÍ

miracle

ocorregut a Catí a primeries de juny
de l'any 1410

~~original de~~
escenificat
per

~~Lema: Del Maestrat a boques~~

Carles Salvador Gimeno

Aquest miracle obtinguí el ~~premi~~ premi en el
V Concurs de Miracles ^{del} Patronat de la Joventut
Obrera de València, ofert pel Col·legi Imperial
d'Infants Orfes de Sant Vicent Ferrer, any 1949.

VALENCIA
1944

PERSONATGES

Actors, els
infants

- Sant Vicent
- Guillemeta, la Boja ..
- Jaume, el seu marit ..
- Jordi, comerciant
- Samuel, jueu
- Roc, llaurador
- Pere, id.
- Arnau, estudiant
- Martí, pelaire
- El Justícia
- Aguacil
- Gent del poble

Dreta i esquerra, dels actors

ofeneu, segur, a Déu.

Pere.- No m'insultes, amic Roc;
no veus que ofens les persones
sensates ?

Roc.- Jo ?

Pere.- ...I no perdones
ni gats, ni gossos, tampoc ?

Roc.- Me sembla que estàs coent
perquè et dic les veritats.

Pere.- Els homes que són sensats...

Roc.- Ni beuen vi, ni aiguardent.
Treballen, com jo, de dia;
de nit se giten al llit
i dormen tota la nit
sense dolor, ni agonia.
Van a missa matinet
i després, a la faena; ...
tenen *gaudis*, no cap pena,
i el seu viure és satisfet.

Pere.- *Puix* tu dius que no dormies...

Roc.- Certament. Però deu ser
que el Pare Vicent Ferrer
està en el poble estos dies
i la mateixa alegria...

Pere.- Que tu creus en els sermons
com eixos *caps de melons*
que formen la Companyia ?

Roc.- *Puix* és clar.

Pere.- No et faràs gros.

Roc.- Més que tu.

Pere.- *Puix* no tens trassa.

Els *miracles* que eixe faça
m'els clave tots en el tos.
Me'n vaig, que no vullc saber
que eres *babau* de remat.

(Se'n va)

Roc.- Ves i posa't, renegat,
als peus de Vicent Ferrer.

Escena II

Roc, Guillemeta i Jaume

Roc.- Cap on va este matrimoni ?

Jaume.- Tin-me llàstima, Roquet, que la desgràcia en ma casa ha entrat per a no eixir més.

Roc.- Confia en Déu, Guillemeta, te trobes ja un poc més bé ?

Guille.- Quan les pomes mengen peres els pinyols ~~m~~ se fan més secs.

Jaume.- Ja veus, amic, com no guanya gens, ni poc d'enteniment.

Roc.- Paciència, Jaume.

Jaume.- Ja en tinc.

Roc.- Paciència i confia en Déu.

(Se'n va)

Escena III

Guillemeta i Jaume

Jaume.- Anem, esposa, a l'església que ara la missa diran. El darrer toc de la missa ara mateix han tocat.

Guille.- La campana és una ~~agüela~~ **dona** que han penjat al campanar. Quan ella fa tin-ti-lín jo vull fer talan-talan. La campana té una dent i per això està mellà.

Jaume.- ~~potser que~~ Avui ens prediqueix eixe fraret que és un Sant. Si la salut li demanes **amb** fervor, te la darà.

Guille.- Clar que sí; i al mig la plaça ell i jo farem un ball.

Ell tocarà les postisses,
una ruca volarà
i quan ploga en el sol fora
els raïms maduraran.

Jaume.- Anem, Guillemeta, a missa,
que arribarem massa tard.

Guille.- Anem, Jaumet, a l'església,
que l'arròs se gelarà.

Jaume.- Si Déu vullguera donar-li
el seny, oh miracle gran !,
un retaule pagaria
per a posar-lo en l'altar.
El pintaria un pintor
que li diuen Jacomart.
Si Déu me la posa bona
ja tindrè felicitat.

(Entren els dos a l'es-
glésia)

Escena IV

Jordi i Samuel

(Samuel porta barba i una bossa de di-
ners a la mà)

Jordi.- Ja sé, Samuel, que els diners
van a les mans dels banquers
que sou vosatres, vui en dia...

Samuel.- Ja saps qui te'ls prestaria
sense rredit ? Els quefers
m'obliguen, no la maldat,
a cobrar un tant pujat.

Jordi.- A Gènova envia llana,
vint costals a la setmana,
i des d'allí porte blat.
Els pelaires no me fien.

Samuel.- Perquè de tu desconfien.
Paga-los, sí vols, en or
i te vendran fins el cor.

Jordi.- Just. Això és lo que ells voldrien,

cobrar en metall groguet.

Samuel.- Tu ne vols un sac plenet ? (Li passa la bossa dels diners per la cara).

Jordi.- Pels nassos no me'ls refregues, vil jueu, perquè tu ofegues el desvalgut i el pobret. Tu no tens Déu, ni consciència; usurer per excel·lència la sang del pobre et fa ric. Tu, per essència i potència, sols vols omplir el melic.

Samuel.- Reporta't, Jordi, si vols que te deixi els caragols per a seguir comerciant. Tu no pots seguir avant, ni despreciar-me tan sols. Tu ~~me~~ necessites de mi, confessa-ho, Jordi, per fi. Me dones el cent per cent ?

Jordi.- Ofegar-me és ton intent. Això és eixir al camí i com un lladre robar-me .

Samuel.- Puix ja vindràs a buscar-me si em necessites un dia.

Jordi.- Samuel, que em perds !

Samuel.- Qui diria que vindries a pregar-me ?

Jordi.- Da'm cent lliures. (Desesperat)

Samuel.- De repent; però al vuitanta per cent de rèdit, en quatre mesos. Què me dius ?

Jordi.- Ja estem entesos !

Samuel.- Firma ací.

(Del pitral trau un paper, un tinter de banya de bou i una ploma d'oca)

Jordi.- Ja està. (Després de firmar)

Samuel.- Entén

que si no pagues al dia
això que ací tens firmat
en tota bancals me faria
i a la presó et portaria
en una corda nugat.
Pren les cent lliures!

(Li dona la bossa dels diners,
s'alça el document firmat i fa
mutis)

Escena V

Jordi, sol. A poc, Arnau.

Jordi.- (Alçant-se la bossa).

Mal home!
~~~~~ Satisfetara ja estàs.
(Transició)

Vaig a pagar als pelaires
la llana de l'esquilà.
A Vinaròs una rëcua
de mules la portaran
i en vaixells a vela estesa
passaran tota la mar.
Allà en Gènova, la rica,
bones dobles pagaran
per esta llana tan fina
que se cria al Maestrat.

Arnau.- (Quan entra s'alegra de veure Jordi i l'abraça)

A la civà tu dius ordi,
Jordi,
i sempre te veig comprant,
comerciant
de bona o de mala gana,
llana.

Des de Morella a la Plana
de tots és ben conegut
~~Jordi~~ enoble i sabut
per lo noble i lo sabut,
Jordi, el comerciant de llana.

Jordi.- Déu que te done la pau,
Arnau,
que no s'oblidi de mi,
ni de Catí

i que augmente ta memòria
i la glòria.

Estudiant de bona història
fama tens de molt sabut;
jo te desitge salut,
Arnau, de Catí la glòria.

Arnau.- Gràcies, amic, perquè sempre
m'has honrat en gran manera.
Com tens la dona i els fills ?

Jordi.- Fan la vida masovera
i allà en la serra estan tots
ajudant-me a replegar
la llana de les ovelles
que ja varem esquilar.

Tu seguixes en les aules ?

Arnau.- El saber i l'experiència
vaig augmentant cada dia
en la ciutat de València.
Els llibres són cosa bona
si entre els bons saps elegir;
si lliges coses dolentes
no t'aprofita el llegir.
La ciència, diuen els mestres,
- i jo m'ho crec de tot cor -
no dona sabiduria

Cal la maldat

~~si el diable no tens por.~~
El saber és cosa dolça
prou més dolça que la mel
si l'ànima no et condemna
i pel saber perds el cel.

Jo estúdie molt nit i dia
però mai no oblidi a Déu
perquè sé que Ell és la Ciència
i que el meu talent és seu.
I quan vénen les vacances
vulle guanyar atre profit
al costat del taumaturg

que més gent ha convertit.

Jordi.- Em parles d'eixe fraret
que ha vingut a predicar ?

Arnau.- Del mateix. Té una paraula
que com el foc sol cremar.

Jordi.- Diuen que sempre predica
en la plaça o el carrer.

Arnau.- És un Sant. Fa molts miracles,
el Pare Vicent Ferrer.

La gent que l'escolta un dia
ja no el vol abandonar.
Les consciències aclarix
i els pecats fa renegar.
Els qui renyien s'abracen;
l'odi transforma en amor;
ell fa que ~~se~~ *se penedixquen*
els dolents i facen plor.
Els jueus se convertixen;
llancen l'arma els criminals,
les dones males confessen
buscant el perdó dels mals.
Una multitud enorme
el seguix fent crits i plors
~~a~~ les mans les deixuplines
per a castigar-se el cos.
Si falta l'aigua, fa ploure
per a què es cullga el forment.
Els rics i els pobres l'aclamen
i a tot el món fa content.
En Sant Mateu i en la Pobla,
en Avinyó i en Morella,
en Itàlia i en Bretanya
i en València i en Castella
cada dia cent miracles
ha fet en mig del carrer
i tota la gent proclama
les virtuts de fra Ferrer.
Els coixos llancen les croses,
acaminen els tullits,
als ~~cecs~~ *cecs* torna la vista
i s'alcen els morts, dels llits.

~~Besent santes oracions~~
els seguidors, a una veu,
i la veu del Sant escolten
tremolant: "Temeu a Déu"!
Eixe, Jordi, és el fraret
que avui tenim a Catí.

Jordi.- Puy quan predique el sermó
tu ja me voràs allí,
que no vullc perdre eixe goig.

Arnau.- Jordi amic, puy ves promptet
si vols tindre lloc.

Jordi.- És clar
que escoltaré eixe fraret.
Ben vingut, Arnau, al poble.

Arnau.- Amic Jordi, ben trobat.

Jordi.- Records als germans i pares.

Arnau.- I tu, als teus. (Van a fer mu-
tis i retornen al mig de l'es-
cena)

Escena VI

Els mateixos. Sant Vicent, Roc, Martí
i gent del poble.

Sant VI.- Ja hem arribat
a la porta de l'església.
Bona gent!, deixeu-me orar
que jo he de pregar a Déu
per tota la Humanitat.
Nostre Senyor que ens envia
tots els dies sol i pa,
que ens done la seua gràcia
per a no fer més pecats.

(Tots li besen l'hàbit, un a un
Sant Vicent dona la bendició
a la gent i entra a l'església)

Escena VII

Arnau, Jordi, Roc, Martí i gent del poble.

Arnau.- Has vist quin cor té més dolç ?
 Jordi.- Bixe frare el cor me guanya.
 Roc.- La seua llengua no enganya.
 Martí.- Dels camins porta la pols
 i el seu viure és viatjar.
 Jordi.- I estarà a Catí alguns dies ?
 Roc.- Això són dotorereries.
 Arnau.- Ell només vol predicar
 i quan acaba en un punt
 a cavall de la ruqueta,
 se'n va...
 Martí.- Porta vida inquieta.
 Arnau.- ...i predica un poc més llunt.
 Jordi.- Déu li pague tot el bé
 que a tot el món repartix.
 Arnau.- Qui fa el bé de mals no en té.

Escena VIII

Els mateixos. Samuel i Pere

Pere.- Bon dia a tots.
 Roc.- Mira qui ix
 per la punta del carrer.
 (Samuel i Pere es posen a la
 dreta de l'escena. Jordi i Mar-
 tí, a l'esquerra. Arnau i Roc,
 al mig).
 Pere.- Passejant pel poble anava;
 pel carrer he vist Samuel.
 Martí.- Déu els cria i ells s'ajunten.
 Samuel. A Pere m'anava dient
 que a Catí ha vingut un frare,
 el Pare Vicent Ferrer...

Pere, - ...Que segons diuen les llengües
afilades de la gent,
fa miracles.

Roc. - I és de veres !

Martí, - Tots ho diuen !

Pere. - Jo no ho crec !

Samuel. - A vore si fa el miracle
de tindre jo més diners. (Mofant-se).

Jordi. - Calla, jueu !

Martí. - El malvat !

Roc. - Usurer, més que usurer !

Jordi. - Sols els florins per a este
donen la glòria del cel.

Samuel. - Me'n vaig, puix que tinc faena...

Pere. - No té'n vages de repent
perquè ara vaiga a aclarir
això dels miracles que és.

Samuel. - Una enganyifa del frare. (A Pere)

Roc. - Una veritat de Déu. (A Samuel)

Pere. - En el món no es fan miracles.
De la Natura les lleis
ningú no pot transformar
per més que diga.

Arnau. - Pot ser
que si Pere en vera un
dels centenars i milers
que ha fet pel món eixe frare,
s'ho creguera fermament.

Pere. - Qui, jo ? Ni portant ulleres.

Roc. - No digues pecats, Peret.

Pere. - Però, qui ha vist un miracle ?

Martí. - Tots ne veuen !

Jordi. - Més de cent !

Samuel. - Deixa't, Pere; no te calfes
el cap i guarda't la pell
que estos ignorants no saben
lo que sap u de talent.

Martí. - Calla, barbut ! (Vol pegar-li)

Roc. - Mala llengua ! (Idem)

Arnau. - Calma, tots. No us altereu. (Pausa)

Fra Vicent ha fet miracles.

Jo no sé si ací en farà
perquè això Déu dispondrà;
Però ell ha curat les xacres
de qui en fé li ho demanà.
De les seues obres santes
trobareu mil testimonis.
Curacions, tantes i quantes
i alegries per complantes
quan dels cossos trau dimonis.

Pere.- Són miracles simulats.
La ciència no s'explica.

Martí.- No digues més disbarats! (A Pere)

Roc.- Els fets canten! (Idem)

Jordi.- Si replica
lo mateix que els condemnats! (A Roc)

Martí.- Sembla el diable major!

Arnau.- Però el miracle millor,
el que admira a molta gent
és que en sa parla corrent
- llengua de predicador -
sempre parlant valencià,
a França, Itàlia, allà on va,
la gent entén sa paraula.

Samuel.- Això és cert? (Dubtant).

Arnau.- Doncs... Això no és faula.

Samuel.- ~~Doncs...~~ miracle fins a allà!
Perquè el Déu de Salomó
féu la confusió en Babel
i qui féu la confusió
pot aclarir-la, crec jo,
dins i fora d'Israel.
Si és que eixe frare predica
en valencià i no embolieja
ni l'italià, ni el francès,
el frare un Sant Pare és. (Convencut).

Roc.- Clar que sí!

Martí.- Ara s'explica?

Pere.- Cavallers, jo no em crec res.

Escena IX

Els mateixos. Guillemeta i Jaume per l'església.

Jaume.- Guillemeta, anem a casa a pendre't un got de llet que ja fa un parell d'horettes que, pobreta, no has pres res.

Jordi.- Té poca gana la dona ?

Jaume.- Com li falta un poc de seny de menjar no se'n recorda i la salut va perdent. Cada dia està més boja i ella no s'ho reconeix.

Jordi.- No t'abandones, xiqueta !

Roc.- Fes-li coques, pastissets, i eixos plats de codonyat que retornen.. fins el seny.

Martí.- No la rinygues, ni maltractes, que eixe mal no vol turments.

Jaume.- Si la pope i la malcrie...

Arnau.- Si esta grossal

Jaume.- Puiix ja ho crec !

Jo l'atenc tot lo que puc perquè no es faça malbé.

Pere.- Quina desgràcia !

Roc.- Pots dir-ho !

Jordi.- Xe, quins mals !

Martí.- No hi ha remei !

Jaume.- Quan arribem a caseta talls de magre et donaré. Despedix-te d'estos hòmens, Guillemeta.

Guille.- Cavallers, vagen tots a pastar fang, a pastar-lo en dos testets i fins la vista, senyores,

per ja ens veiem ~~en~~ més. (Mutis per la dreta amb Jaume. Tots els altres fan mutis per l'esquerra.)

Escena X

Aguacil, per la dreta, tot nerviós amb un corneta a la mà.

Aguacil.- Fa una hora busque el Justícia de part del senyor Rector perquè vol que en la corneta faça al poble este pregó: (Teaa)-
 "En nom de l'Autoritat queda invitat tot el món a escoltar i a meditar lo que es diga en el sermó que el Pare Vicent Ferrer, el més gran predicador, ha de fer vora les onze ací en la plaça major..."
 Cavallers, i com no el trobe m'ha entrat ací un formigó (pel cap) que ni sé si sóc fadrí, ni viudo o casat de poc, o si sóc un tarambana, o si sóc un *ruquet* solt. Si vostés el veuen *prompte* i em volen fer un favor li poden dir que l'espere ací prop a un carasol arremullant la corneta per a que faça bon so.
(Mutis corrent)

Escena XI

Arnau, Jordi, Roc i Martí

Arnau.- El Pare Vicent Ferrer ja no tardarà en eixir i no devem deixar perdre res d'allò que ens vulga dir.

Jordi.- El Pare Vicent Ferrer
està sempre en oració
per a què vullguem nosatres
fer actes de contrició.

Roc.- El Pare Vicent Ferrer
predica el Juí final
per a què el món tinga sempre
una vida angelical.

Martí.- El Pare Vicent Ferrer
que és glòria dels valencians
la llei de Crist ens predica
per a fer-nos bons cristians.

Escena XII

Els mateixos. Samuel, Pere i Aguacil

Samuel.- Ací venim a escoltar
a eixe frare tan famós
que ~~nos~~ ^{avui ens} ha de predicar.

Pere.- Encara que tinc orella
per a escoltar el sermó ---
estic més sord que una rella!

Aguacil.- On deu parar eixe Alcalde ?
Jo vullc sentir el fraret
i si me balda, que em balde.

Escena XIII

Els mateixos. Guillemeta i Jaume.

Jaume.- Ja estem ací, Guillemeta. ~~Alcalde~~
Alegre vinc i content;
porte la consciència neta
per a escoltar fra Vicent.

Guillem.- Si te pareix, bon marit,
i la cosa no et mareja
quan ~~aguaita~~ el Sant i el veja
jo podré xuclar-me el dit?

Jaume.- No faces tal !

Escena X I V

Els mateixos. Sant Vicent i el Justícia
per ~~traïna~~ l'església

Sant VIC.- Bona gent ! (Queda orant)
El Justí.- (Fent retirar la gent amb la vara)

Escampeu un poc la boira;
féu el roble ben redó
com si ací *haguera* una nòria.
Tot el món a fer el mut.
Sabeu lo que haveu de fer ?
Escoltar en atenció
lo que diga fra Vicent.

Sant Vi.- Fem la senyal de la Creu
que és la zenyal del cristià;
qui faça la Creu podrà
guanyar la glòria de Déu.

(Se senyen tots. Espectació)

~~Bona gent! En el cel està el Pare
que la terra i el sol ha creat
i vullgué devallar a la terra
font se home i prenent nostra carn.~~

Fón la Verge Maria sa mare
i en la Creu del Calvari, clavat.
De les mans del *Maligne* salvant-nos
redimir-nos vullgué dels pecats.
I vosatres, oh dones mesquines!
oblidant que sou éssers carnals,

¿ no voleu ~~///~~ vostres ànimes netes ?
¿ les voleu totes brutes de fang ?

¿ *tota bruta* ~~en plaença~~ pel lleig renegar ?

En l'espasa al costat, tot el dia
hi ha qui pensa en plaers i maldats.

Atres hòmens, pels daus molt se perden,
pels florins i pels camps d'olivars
i no pensen que els pobres patixen
- fills de Déu - set i fam.

Oh, Senyor, compadiu els mesquins.
i allarguen cap a ells vostre braç

*i son fill va enviar a la terra
que es feu Home i prenent
nostra carn.*

*Bona gent! A vosatres engué
Jemcrit, Home-ben, immortel.*

que el cristià que confessa ses culpes
dins del cel entrarà

i al camí de la Glòria porteu-los
a eixe cel, Paradís eternal.

Germans meus ! Jesucrist vos perdona;
penediu-vos dels vostres pecats.
Doble guen els genolls i pregueu-li
per poder-vos salvar.

(S'agenollen tots menys Pere i Samuel
Jaume, - (Alçant-se després d'un moment d'ora-
ció).

Fra Vicent ! Jo l'esposa us presente
que patix bogeria vint anys.

Vós teniu prou virtut per guarir-la,
vós el seny li podeu retornar. (S'agenolla

Sant Vi.-No sóc jo, sino Déu qui pot fer-ho
i és a Déu a qui cal demanar
que les penes del món siguen poques.
Per ta fe ta muller seny té ja.

Guilleme.- (Alçant-se)

Glòria a Déu ! Glòria a Déu i a este fran-
qui dins mi nova llum ha posat.

Ara trobe al cervell les paraules
~~que cal dir en parlar.~~
que cal dir en parlar.

La bondat del Senyor, infinita,
fa de mi un ser normal.

Glòria a Déu i a la Verge Maria
i el seu nom siga sempre ~~lloat~~ lloat.

(S'alcen tots)

Jaume.-Guillemeta!

Arnau.- **Miracle!**

Samuel.- **què em passa**

que este cap tot em roda, voltant?

Jordi.-Oh, Senyor!

Martí.- **Gran miracle!**

Roc.- **La boja**

de Catí, de repent, s'ha curat.

Pere.-Ara els dubtes el cor em recremen
com un foc que matar-me podrà.

Sant Vi.-Al cel siguen donades les gràcies.
Bona gent! El Senyor immortal

que és la font de la gràcia i la vida
ha volgut allargar-nos la mà
i el poder infinit amostrant-nos
ens demana el vullguem adorar.

(Pausa)

I Per que haja per sempre memòria
dins la vila en què estem habitant
el senyal de la Creu en la pedra
volem-lo posar.

(Fa amb el dit una creu en
una de les pedres de la fa-
çana de l'església on es
queda gravada.)

Gravada en la pedra se queda;
reseu-li, germans.

Samuel.- (Agenollant-se)

Creu en Déu, Jesucrist, Salvador
i en la santa Unitat-Trinitat,
en la Verge Maria, la Mare
tota pulcra que a Déu infantà.

Pere.- Si no ho vera no mai ho creuria.
El miracle està clar ! (S'agenolla)
Perdoneu-me, Senyor, de les culpes.

Samuel.- El **baptisme** vullgueu-me donar.

Sant Vi.- Bona gent! **T**ots alceu-vos de terra
cap al cel vostre cor elevant.

(S'alcen tots)

Bons fills meus! Aparteu-vos dels vicis
aparteu-vos dels fets mundanals.

Glòria a Déu, **el** que està en les altu-
res,

i en la terra a qui té voluntat
sana i recta de fer coses santes.

Glòria a Déu, bons germans!
Perdonant les injúries que us facen,
heu de fer caritat.

Descanseu cada dia de festa;
vostres pares haveu d'honorar;
no jureu, no furteu, no mentiu,
aparteu-vos dels vicis carnals.
No mateu de paraula, ni d'obra;

testimonis falsaris, no cap.
Ni l'esposa, ni els béns del proïsme
vullgueu desitjar.

Com la llei de Jesús és perfecta
dins la llei de Jesús se viurà.

Pere.-Amic Roc, te demane perdó.

Roc.- Vine als braços, que estàs perdonat.

Samuel.-Amic Jordi, els diners que et prestava
per a tu, i ací tens l'albarà.

(Li allarga el rebut, però Jordi
el refusa).

Jordi.-No, Samuel; pero deixa que et pague
lo que siga més just.

Arnau.- Com cristians
cadascú ~~un~~ se comporte.

Aguacilà.- Xe, mira;
pos no estic d'alegria plorant!

Justí.-Que hem de ser bons germans enteneu!

Jordi.-Catínencs, bons cristians hem de ser!

Arnau.-Vixca, vixca Sant Vicent Ferrer !!

Sant Vi.-Valencians: Glòria a Déu! Glòria a Déu!!

Fi del "miracle"

Carles Salvador

València, 1944

EDMUNDO RENARD

Artículo fabricado con papel
Alfa Extra Blaqueado

P. V. al P. 0 - 85